

वा० रा०

॥ ५९ ॥

॥ ७ ॥ सार्चिमाल्यादयो न्येतांश्च ददामीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ भास्वरान्तेजोमयान्प्रतीच्छ गृहाण ॥ पात्रभूतः अस्त्रदानस्येति शेषः ॥ मम मत्तः ॥ १० ॥ बाढमित्यंगीकारे ॥ प्रहृष्टेनांतरात्मना प्रत्यग्रहीदिति शेषः ॥ मूर्तिमंतः स्वस्वदेवतारूपेण ॥ ११ ॥ प्रद्वांजलिपुटाः प्रद्वाः नम्राः ते च ते अंजलेः पुटं संश्लेषोयेषां तादृशाः ॥ १२ ॥ इमे स्मसन्निहितावयमिति शेषः ॥ शाधि आज्ञापय ॥ १३ ॥ गम्यतां इदानीमिति शेषः ॥ कार्यकालेषु मानसाः मनसि संनिहिता भूत्वा सहायं करिष्यथ ॥ १४ ॥ प्रदक्षिणं सकलस्वदे

यौगंधरविनिद्रौ च दैत्यप्रमथनौ तथा ॥ शुचिबाहुर्महाबाहुर्निष्कलिर्विरुचस्तथा ॥ सार्चिमालीधृतिमालीवृत्तिमान् शुचिरस्तथा ॥ ७ ॥ पित्र्यः सौमनसश्चैव विधूतमकरावुभौ ॥ करवीरं रतिं चैव धनधान्यौ च राघव ॥ ८ ॥ कामरूपं कामरुचिं मोहमावरणं तथा ॥ जृम्भकं सर्पनाथं च पंथानवरुणौ तथा ॥ ९ ॥ रुशाश्वतनयान् रामभास्वरान् कामरूपिणः ॥ प्रतीच्छ मम भद्रं ते पात्रभूतोसिराघव ॥ १० ॥ बाढमित्येव काकुत्स्थः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ दिव्यभास्वरदेहाश्च मूर्तिमंतः सुखप्रदाः ॥ ११ ॥ केचिदंगारसदृशाः केचिद्गूमोपमास्तथा ॥ चंद्रार्कसदृशाः केचित्प्रद्वांजलिपुटास्तथा ॥ १२ ॥ रामं प्रांजलयो भूत्वाऽब्रुवन्मधुरभाषिणः ॥ इमे स्मनरशार्दूलशाधिकं करवामते ॥ १३ ॥ गम्यतामिति तानाह यथेष्टं रघुनंदनः ॥ मानसाः कार्यकालेषु साहाय्यं मे करिष्यथ ॥ १४ ॥ अथ ते राम मामंश्रुत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ एवमस्त्वितिकाकुत्स्थमुक्त्वा जग्मुर्यथागतं ॥ १५ ॥ स च तान् राघवो ज्ञात्वा विश्वामित्रं महामुनिं ॥ गच्छन्नेवाथ मधुरं श्लक्ष्णं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ किमेतन्मेघसंकाशं पर्वतस्याविदूरतः ॥ दक्षखंडमितोभाति परं कौतूहलं हि मे ॥ १७ ॥

वनाऽधिदैवत रूपत्वाद् रामस्य प्रदक्षिणकरणं ॥

॥ १५ ॥ एतदुत्तरं ॥ ततस्तुरामः काकुत्स्थः शासनाद्वृत्तवादिनः ॥ लक्ष्मणाय च तान् सर्वान्संचास्त्रान् रघुनंदनः ॥ स संहारान्संहृष्टः श्रीमान् स्तस्मै न्यवेदयदित्यधिकं दृश्यते तत्प्रक्षिप्तं बलातिबलयोरिवास्त्राणामपियुगपदुभयोर्विश्वामित्रेणैवोपदेशदानसंभवात् ॥ स तान् उपदिष्टान् अस्त्रान् राघवोरामः ज्ञात्वा मंत्रतो मूर्तितः प्रयोगतश्चेति शेषः ॥ १६ ॥ मेघसंकाशं काणर्यात् नैबिड्याच्च ॥ दक्षखंडं दक्षसमूहं किं वनसंबन्धि उत आश्रमसंबन्धीति प्रश्नः ॥ १७ ॥

वा० का०

॥ ५९ ॥